

[Ømann.]

nedad i denne økonomiske situation? Det synes jeg da man har en forpligtelse til at tage stilling til. Jeg venter mig ikke noget svar, men jeg synes, man kunne have gjort sig den ulejlighed at antyde, hvad for et tal man synes man kunne sætte udskrivningsprocenten ned til, og samtidig skitsere i betænkningen, hvad det var for nogle besparelser, man syntes var realistiske og gennemførlige. Men det har man altså ikke gjort. Jeg synes, det er en sløj opførsel fra oppositionens side. Den er i alle tilfælde lidt konstruktiv.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Hr. Ømann skal selvfølgelig ikke spørge uden at få svar. Nu er hr. Ømann jo så meget skattetekniker, at han udmærket godt ved, at hvis man stiller et ændringsforslag til selve udskrivningsprocenten, og kun den, så får det den virkning, at det, især hvis denne procent er lavere end 91, betyder en fordel for de store og ikke mindst de meget store indtægter. Så kan man spørge: ja men hvad ville så være det rigtige? Det ville naturligvis være at gennemføre det lovforslag om skattepolitikken, det konservative folkeparti fremsatte her i tinget allerede den 8. maj, hvor der findes en lempelse af den statslige beskatning, men fordelt således, at der er tale om både ændring af udskrivningsprocent og forhøjelse af proportionalskattestræk og lavere beskatning på første trin, så man får en socialt afbalanceret virkning og ikke mindst en lettelse for de små og de mellemstore indkomster.

Det var den politik, vi ønskede at sætte i stedet for den, som i dag bekræftes i form af en udskrivningsprocent på 91 og nye store afgiftsforslag.

Så kan hr. Ømann med rette spørge: ja men hvorfor gennemføres det så ikke, hvorfor kan det ikke blive til noget? Det er der ingen andre end hr. Ømann der kan give det rette svar på. Det er, fordi hr. Ømann og hans parti har forhindret — det må jeg gratulere med — os andre i at få den indflydelse på regeringens kurs, at vi i sommermånederne sikrede de statslige udgiftsbesparelser, som var en forudsætning for en lempelse af de direkte skatter.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal ikke sige meget til hr. Ømanns forsøg på at undgå at tale realiteter og hans bemærkninger om, at man ville være glad for lidt mindre aktivitet. Det kan jo være. Foreløbig har denne aktivitet været medvirkende til, at nogle lovforslag blev mindre uheldige, end de ellers ville være blevet.

Hr. Ømann sagde, at mit parti bl. a. i betænkningen jo kunne have skitseret, hvilke besparelser vi ønskede. Hr. Ømann, dette drejer sig om et lovforslag om udskrivningsprocenten. Det er socialdemokratiet og SF, der har benyttet det til at skitsere en skattereform. Nu opfordrer hr. Ømann os til at skitsere en hel økonomiplan for regeringen. Dette foregår dog vist andre steder end i skatte- og afgiftsudvalget, når vi diskuterer en udskrivningsprocent.

(Kort bemærkning).

Ove Hansen: Må jeg komme med en enkelt bemærkning til hr. Poul Schlüter, der, da vi før diskuterede udskrivningsprocenten, sagde, at vi i 1969, dengang vi var i opposition, jo heller ikke stillede forslag om en udskrivningsprocent. Det må, hr. Poul Schlüter, være en erindringsforskydning. Jeg har set efter, hvordan det gik dengang. Den 10. juni 1969 behandlede man ved anden behandling lovforslaget om udskrivningsprocentens størrelse. Socialdemokratiet stillede et ændringsforslag, der gik ud på, at udskrivningsprocenten ikke skulle være 95, som regeringspartierne foreslog, men 82, men ved afstemningen den 10. juni 1969 her i salen blev socialdemokratiets ændringsforslag stemt ned.

Formanden: Er der flere korte bemærkninger? (Ophold) Finansministeren har ordet.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at finansministeren havde glemt at omtale rentefradraget i gennemgangen af skatteprogrammet. Det gjorde jeg ikke. Jeg omtalte det endda med særlig adresse til de radikale, idet jeg henvisste til det notat, vi fik fra de radikale under